

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121201161
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121201161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD., v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600,- eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 14Csp/20/2021-47 z 8. marca 2022 v spojení s dopĺňacím rozsudkom, č. k. 14Csp/20/2021-54 z 8. marca 2022 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 14Csp/20/2021-54 zo dňa 08.03.2022 vo výrokoch I., II., III., IV.

II. Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou voči žalovanému doručenou Okresnému súdu Prešov 9. februára 2021 domáhal, aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v časti E – Zmluvná odmena zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX z 28. septembra 2004 v znení: „Zmluvná odmena – ods. 1 9.761.“ a zmluvná podmienka uvedená v časti F – Poplatok zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX z 28. septembra 2004 v znení: „Poplatok ods. 1 1.500.“, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu 600,- eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným 28. septembra 2004 uzatvoril zmluvu o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX (ďalej aj „zmluva o revolvingovej pôžičke“), pričom na základe žiadosti o poskytnutie pôžičky mu bola schválená pôžička vo výške 32.004,- Sk (1.062,34 eur), ktorú mal splatiť osemnástimi mesačnými splátkami po 1.778,- Sk (59,02 eur). Zmluvná odmena predstavovala 9.761,- Sk (324,01 eur) a poplatok bol vo výške 1.500,- Sk (49,79 eur). Zmluvná odmena svojím obsahom predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, pričom zo zmluvnej podmienky nie je možné zistiť, na základe čoho žalovaný zmluvnú odmenu popri poplatku za poskytnutie úveru žiada. Nie je možné zistiť, aké protiplnenie žalovaný za zmluvnú odmenu poskytne. Zmluvná odmena je tiež nepomerne vysoká k výške poskytnutej finančnej čiastky. Podľa jeho názoru je dojednanie o zmluvnej odmene v rozpore s dobrými mravmi, je nejasné a neurčité a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech neho ako spotrebiteľa. Za poplatok zakotvený v časti F mu žalovaný neposkytol reálne plnenie, ako súčasť formulárovej zmluvy nebol individuálne dojednaný a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovenia §

53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Zo zmluvy o revolvingovej pôžičke nie je možné zistiť, o aké plnenia a na aký účel ide. Uplatnená výška primeraného finančného zadostučinenia (600,- eur) zohľadňuje to, že žalovaný použil v zmluve o revolvingovej pôžičke dve neprijateľné zmluvné podmienky.

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom určil, že zmluvná podmienka uvedená v časti E – Zmluvná odmena zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX z 28. septembra 2004 v znení: „Zmluvná odmena – ods. 1 9.761.“, je neprijateľná, určil, že zmluvná podmienka uvedená v časti F – Poplatok zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX z 28. septembra 2004 v znení: „Poplatok ods. 1 1.500.“, je neprijateľná, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,- eur v lehote tri dni od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 3 ods. 3, ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), § 52, § 53, § 54, § 101 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovej pôžičke, článku 3, článku 4 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný 28. septembra 2004 uzatvorili zmluvu o revolvingovej pôžičke, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 32.004,- Sk (1.062,34 eur) a žalovaný sa zaviazal vrátiť tieto peňažné prostriedky v 18 mesačných splátkach po 1.778,- Sk (59,02 eur). Zmluvu o revolvingovej pôžičke spolu so žalobcom uzatvorili ďalší dvaja spoludlžníci. V časti E tejto zmluvy o revolvingovej pôžičke je upravená zmluvná odmena „ods. 1 9.761“ a v časti F tejto zmluvy je upravený poplatok „ods. 1 1.500“. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovej pôžičke sú zmluvné dojednania a prílohy špecifikované v zmluvných dojednaniach. Zmluvné dojednania sa nachádzajú na opačnej strane zmluvy o revolvingovej pôžičke a sú napísané miniatúrnym písmom, ktoré je takmer nečitateľné.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že zmluvu o revolvingovej pôžičke vzhľadom na povahu zmluvných strán považuje za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase jej uzatvorenia. Vo vzťahu k nedostatku naliehavého právneho záujmu je potrebné vychádzať z ustanovenia § 298 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd môže aj bez návrhu vysloviť neprijateľnosť určitej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. To znamená, že ak súd zistí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, túto neprijateľnosť vysloví aj bez návrhu strán sporu a bez toho, aby bolo potrebné skúmať existenciu naliehavého právneho záujmu v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) CSP. V danej veci bola otázka neprijateľnosti určitej zmluvnej podmienky dokonca predmetom tohto sporu. Bezpochyby spotrebiteľ má právo aj po ukončení úverového vzťahu dovolať sa neprijateľnosti určitej zmluvnej podmienky, čo môže mať vplyv na jeho postup po úspechu vo veci samej. Poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 1.500,- Sk (49,79 eur) rozhodne nie je základným plnením na základe zmluvy o revolvingovej pôžičke, a teda nepredstavuje jej hlavný predmet plnenia. Dojednanie poplatku za uzatvorenie zmluvy bolo žalovaným už predformulované a žalobca nemohol znenie obsah predmetnej podmienky ovplyvniť. Jednoznačne sa nejedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Súd dospel k záveru o neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, ktorá jednoznačne jednostranne zťažuje spotrebiteľa bez adekvátneho protiplnenia dodávateľa, pričom ako neprijateľné vyhodnotil celé dojednanie o poplatku za uzatvorenie zmluvy, teda nielen výšku tohto poplatku. Súd vyhodnotil zmluvnú podmienku týkajúcu sa odmeny za poskytnutie úveru za neprijateľnú predovšetkým pre spôsob jej úpravy, neurčitosti a tiež pre neunesenie dôkazného bremena na strane žalovaného. Zmluvná odmena je upravená v článku 4, obsah ktorého nie je totožný so žalovaným uvedenou citáciou. Navyše podľa názoru súdu je neprijateľné, aby tak závažná podmienka, akou je zmluvná odmena bola obsahom zmluvných dojednaní, ktoré svojím obsahom skôr evokujú všeobecné obchodné podmienky ako podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a predmetná zmluvná odmena tak ako je

dojednaná skôr evokuje skrytú poplatkovú povinnosť. Avšak v konkrétnom ustanovení sa neuvádza text obdobný obsahu, ktorý uviedol žalovaný v bode 5.4., že zmluvná odmena za poskytnutie úveru predstavuje úročenie úveru. Súd posúdil námietku premlčania vznesenú žalovaným ako nedôvodnú a uzavrel, že našou právnou úpravou stanovený režim premlčania môže spotrebiteľom systematicky odopierať možnosť domáhať sa ochrany svojich spotrebiteľských práv, a to vzhľadom na relatívne krátku dĺžku všeobecnej premlčacej doby a dobu trvania zmlúv dokonca aj v čase trvania právneho vzťahu zo zmlúv. Čo sa týka žalobcom uplatneného nároku na primerané finančné zadosťučinenie súd mal za to, že dikcia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa bola naplnená tým, že žalobca ako spotrebiteľ bol úspešný v časti o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, teda na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o spotrebiteľských úveroch, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za toto porušenie jeho práv, resp. povinnosti dodávateľa – zakomponovanie neprijateľných zmluvných podmienok do spotrebiteľskej zmluvy – zodpovedá. Súd sa však v rámci úvahy o výške primeraného finančného zadosťučinenia nestotožnil s výškou žalobcom uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia. Súd priznal žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie voči žalovanému vo výške 200,- eur, pričom sa domnieval, že priznaná suma reflektuje závažnosť konkrétnych porušení práv spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti v danej veci a intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potenciálnych dôsledkov, ktoré spotrebiteľovi hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd zohľadnil všetky osobitosti danej veci a dospel k záveru, že suma 200,- eur je primeraná a spĺňa jednak funkciu satisfakcie pre žalobcu a minoritne aj funkciu sankcie pre žalovaného. Avšak za najvýznamnejšie súd považuje to, že zmluva o revolvingovej pôžičke obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky s potenciálnym dosahom do majetkovej sféry žalobcu.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Plný úspech žalobcu v konaní, kde výška plnenia závisí od úvahy súdu, súd odvodzoval od úspechu v základe nároku.

Súd prvej inštancie dopĺňacím rozsudkom, č. k. 14Csp/20/2021-54 z 8. marca 2022 zamietol žalobu v prevyšujúcej časti primeraného finančného zadosťučinenia.

Proti rozsudku okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), písm. f) a písm. h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný videl nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v tom, že súd určil neprijateľnosť zmluvných podmienok napriek tomu, že zmluvný vzťah v dôsledku jeho zániku neexistuje. Navyše napadnutý rozsudok neobsahuje žiadny hmotnoprávny dôvod, ktorý by odôvodňoval spätné určovanie skutočností, ktoré neexistujú. Ustanovenie o zmluvnej odmene je cenou plnenia, čo znamená, že podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného k 28. septembru 2004 ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia, v dôsledku čoho ustanovenie o cene plnenia podľa tohto ustanovenia nemohlo byť neprijateľnou podmienkou. V nadväznosti na to podotkol, že v napadnutom rozhodnutí sú zrejmé rozpor a nesúlad medzi výrokom a odôvodnením, keďže súd uviedol, že neprijateľnosť má byť daná tým, že ustanovenie definujúce zmluvnú odmenu je v zmluvných dojednaniach, avšak za neprijateľnú podmienku neurčil konkrétne znenie zmluvných dojednaní (mimočodom podpísaných žalobcom), ale z lícnej strany zmluvy o revolvingovej pôžičke. Na nej je predsa zmluvná odmena označená aj názvom. Dôvody uvádzané súdom prvej inštancie k neprijateľnosti sa podľa odôvodnenia rozsudku netýkajú ustanovenia, ktoré súd označil vo výroku, ale sa týkajú zmluvných dojednaní. Ohľadom namietaného porušenia práva na spravodlivý proces konštatoval, že na jednej strane sa súd odvoláva na rozsudok súdu iného štátu vydaného na základe inej právnej úpravy, ale nereflektuje na ním označené rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-621/17 týkajúce sa poplatkov. Tiež sa súd odvoláva na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, avšak z nepreskúmateľných dôvodov sa nedá zistiť, prečo sa nevysporiadal

práve s rozhodnutím uvedeného súdu, ktorý prijal výkladové stanovisko k plneniam z úverovej zmluvy. Zároveň je nepreskúmateľné, v akej časti súd vyhodnotil jeho procesnú obranu a jeho argumenty, pretože povinnosť vysporiadať sa s argumentom sporovej strany spočíva v povinnosti/závazku súdu uviesť dôvody na prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku tiež nevyplýva, že by sa súd zaoberal tým, že aj názov poplatku môže vymedzovať protiplnenie. Vo vzťahu k výroku o jeho povinnosti zaplatiť žalobcovi 200,- eur namietal, že výroky o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok sú protiústavné, a teda absentuje zákonný predpoklad pre vznik nároku na finančné zadosťučinenie, absentujú akékoľvek preukázané skutočnosti odôvodňujúce vznik a výšku takéhoto nároku, došlo k porušeniu zákazu retroaktivity, keď súd na ním tvrdené porušenie noriem spotrebiteľského práva (ktoré v roku 2004 ešte neexistovali), aplikoval zákon o ochrane spotrebiteľ účinný od 1. júla 2007 a že rozsudok je v časti zaoberajúcej sa ním vznesenou námietkou premĺčania nepreskúmateľný. Trval na tom, že žalobca sa mohol svojho práva domáhať kedykoľvek buď v lehote troch rokov od uzatvorenia zmluvy alebo s prihliadnutím na zákonné pravidlo počítania premĺčacej doby v lehote troch rokov od obdržania kópie zmluvy na základe jeho žiadosti v roku 2015. Žalobcovi bola na jeho žiadosť 29. júna 2015 zaslaná kópia zmluvy o revolvingovej pôžičke, v dôsledku čoho premĺčacia doba najneskôr uplynula 29. júna 2018. Žalobca voči nemu v roku 2015 inicioval viacero súdnych sporov (vedených pod sp. zn. 10C/419/2015, 15C/420/2015, 15C/505/2015) a súčasne mal preukázateľne k dispozícii aj zmluvu z 3. apríla 2003, z čoho vyplýva, že aj tento spor mohol iniciovať v roku 2015. Navyiac vo všetkých sporoch bol zastúpený právnym zástupcom, ktorý ho zastupuje aj v tomto konaní. Tým, že žalobca sa včas nedomáhal svojho práva, sám sa vystavil riziku premĺčania tvrdeného nároku na finančné zadosťučinenie. Podľa jeho názoru v rozsudku chýbajú aj dokázané skutočnosti, ktoré súd zohľadnil pri rozhodovaní o sume zadosťučinenia, následné právne zhodnotenie a posúdenie a obsah rozsudku je v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že v napadnutom rozsudku sa súd jednoznačne vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaného a jednotlivé dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy. Slovenská právna úprava už v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovej pôžičke obsahovala komplexnú ochranu spotrebiteľa pred neprimeranými podmienkami, ktoré boli neskôr nazvané ako neprijateľné zmluvné podmienky. Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná bez ohľadu na to, či a kedy by sa spotrebiteľ určenia jej neplatnosti domáhal a naliehavý právny záujem sa v tomto prípade nemusí preukazovať. Pokiaľ ide o poplatok za uzatvorenie zmluvy, tento je cieľový na skryté prenášanie skutočnej ceny služby do poplatku. Rovnako za nekalú obchodnú praktiku považuje aj uvedenie odmeny, ktorú si žalovaný stotožňuje s úrokom. Za neoprávnenú požiadavku žalovaného považuje, aby spotrebiteľ platil za niečo, čo je pre banku zákonná povinnosť. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka bolo prijaté zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý je účinný od 13. júna 2014 s prechodnými ustanoveniami podľa § 879p Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovením § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13. júnom 2014. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

Žalovaný nepodal k vyjadreniu žalobcu odvolaciu repliku.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

Pokiaľ žalovaný spochybňuje správnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorý určil neprijateľnosť zmluvných podmienok po zániku zmluvného vzťahu, odvolací súd dáva do pozornosti odsek 9. odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30. januára 2019, kde dovolací súd konštatoval, že z hmotného práva okrem iného vyplýva všeobecná zásada, že spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľné podmienky (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy). Z dikcie citovaného ustanovenia možno vyvodit' povinnosť dodávateľa, podľa ktorej nesmie v spotrebiteľských zmluvách používať neprijateľné podmienky, čomu korešponduje právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Ako procesný prostriedok ochrany tu slúži práve žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V takomto spore je potom nositeľom hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide ten subjekt, ktorý vystupuje v zmluve ako spotrebiteľ a nositeľom povinnosti subjekt vystupujúci v zmluve ako dodávateľ. V danej veci žalobcovia vystupujú v úverovej zmluve v pozícii spotrebiteľov a žalovaná v pozícii dodávateľa. Žalobcovia sú teda tými subjektmi, ktoré možno označiť za nositeľov hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v tomto konaní vecnú aktívnu legitímáciu. Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok, a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“).

Čo sa týka možnosti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky vo vzťahu k zmluvnej odmene upravenej v zmluve o revolvingovej pôžičke, podľa právneho názoru odvolacieho súdu je potrebné vychádzať z ustanovenia § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o revolvingovej pôžičke, v zmysle ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súčasne je potrebné prihliadnuť aj na úpravu úroku v samotnej zmluve o revolvingovej pôžičke, kde sa údaj o úroku ani nenachádza a ktorá

obsahuje len v časti E údaj o zmluvnej odmene, pričom až po oboznámení sa so zmluvnými dojednaniami bolo možné zistiť, že za poskytnutie pôžičky/revolvingu sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu upravenú v časti E, ktorá je splatná ku dňu poskytnutia pôžičky/uskutočnenia revolvingu.

17. Ak žalovaný vzhliada rozpor a nesúlady medzi výrokom a odôvodnením napadnutého rozsudku v tom, že súd prvej inštancie vo výroku určil neprijateľnosť zmluvného údaja z lícnej strany a v odôvodnení sa zaoberal zmluvnými dojednaniami uvedenými na opačnej strane, odvolací súd podotýka, že to bol žalovaný, kto nielenže na lícnu stranu zmluvy o revolvingovej pôžičke len stroho uviedol nejaké údaje, ale pri ich zadefinovaní na opačnej strane použil také malé písmo, že pre nejedného spotrebiteľa neboli ani čitateľné. Preto žalovaný nemá ani morálne právo vyčítať súdu ako sa s ním koncipovanými zmluvnými podmienkami vysporiadal.

18. K argumentácii žalovaného týkajúcej sa poplatku za uzatvorenie zmluvy odvolací súd konštatuje, že nemožno ani len pochybovať o tom, že zmluvná podmienka predstavujúca poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 1.500,- Sk je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to hneď z viacerých dôvodov. Úprava poplatku sa síce nachádza v zmluve o revolvingovej pôžičke a pomerne blízko od podpisu žalobcu, ale len v rozsahu označenia časti F – Poplatok a uvedenia sumy 1.500. Bližšie konkretizovaná je však až v bode 17.1 Záverečných ustanovení zmluvných dojednaní, podľa ktorého zmluvné strany sa dohodli, že dlžník uhradí veriteľovi ku dňu poskytnutia pôžičky poplatok za uzavretie tejto zmluvy vo výške Časť F ods. 1 Sk (slovom tisícpäťsto). Za ďalší dôvod jej neprijateľnosti odvolací súd považuje skutočnosť, že tak dôležitú informáciu pre spotrebiteľa žalovaný umiestnil na záver zmluvných dojednaní, hoci ostatné údaje zo zmluvy o revolvingovej pôžičke sú vysvetlené takmer v ich úvode.

19. Odvolací súd hodnotí ako nedôvodnú žalovaným vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie, pričom poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnutý v odseku 15. tohto odôvodnenia. Zároveň odvolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo žalovaný v odvolaní upozorňuje na skutočnosť, že žalobca mal už v roku 2015 preukázateľne k dispozícii aj zmluvu z 3. apríla 2003 a že tento spor mohol iniciovať v roku 2015, keď zmluva, ktorá súvisí s predmetom tohto sporu bola uzatvorená 28. septembra 2004.

20. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s názorom žalovaného, že v napadnutom rozsudku chýbajú aj dokázané skutočnosti, ktoré súd zohľadnil pri rozhodovaní o sume zadostučinenia, následné právne zhodnotenie a posúdenie a obsah rozsudku je v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pretože súd prvej inštancie sa v odsekoch 28. až 34. odôvodnenia napadnutého rozsudku dostatočne vyjadril ku všetkým pre danú vec relevantným aspektom primeraného finančného zadostučinenia.

21. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalovaného bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).